

det er Udførsel eller Indførsel. Jeg tror ligesaa lidt, det kan negtes, at saadanne almene Byrder falde paa hele Samfundet og falde forholdsvis haardere paa de Smaa end paa de Store, hvormeget det end tilhyneladende ser anderledes ud. Deri ligger det ærede Medlems Feiltagelse, at han tror, at man kan se alt saadan Noget, at man kan regne det ud i Dre og Stilling. Nei, det kan man ikke, men derfor bliver det ikke mindre vist, at det er en Skat paa det Almene, og alle Statter, der træffe det Almene, falde haardest paa de Smaa. — Jeg skal være fuldstændig enig med det ærede Medlem i en anden Ting. Han sagde, at Kommunerne trængte til at lettes for nogle af de Byrder, der hvile paa dem, og at Staten derfor ikke burde afse andre større Afgifter, som den havde Brug for. Det kan jeg give det ærede Medlem fuldstændig Ret i; men naar vi nu skulle tale om, hvilken Skat det da ligger nærmest at forhøje for at lette Kommunerne, er der saa nogen anden Brugsgegenstand, som i den Grad medtager Kommunerne, nemlig deres Fattigvæsen, befolker Sindssygeanstalter og Straffeanstalter, som Brændevinsmisbrug, og hvad ligger altsaa nærmere end at søge Erstatning for Kommunerne i en forhøjet Brændevinsstat og paa den anden Side at gavne vor hele Omfætning og derved altsaa hele Samfundet ved at tage Skibsafgiften bort. Jeg nærer stadig det Haab, at den høitærede Finansminister vil, uagtet han i sit nu forelagte Lovudkast har fastholdt den Beslutning, som Landstingets Flertal kom til ifjor, hvad jeg jo ikke kan undre mig over, da han i det Hele har taget dette Udgangspunkt, dog lade sig bevæge til tilfidsst at rasefalde det eller idetmindste gaa tilbage til sit oprindelige Forslag. Jeg holder mig overbevist om, at Skibsafgiften ikke lader sig holde, navnlig efter at den høitærede Finansminister selv har fordømt den som en irrational Skat, og i hvert Fald kan det ærede Medlem fra 8de Kreds (Breinholt) og de, der staa bag ved ham, eller hele Thinget ikke gjøre Noget, der er irrationalt, til rationelt.

Finansministeren (Gstrup): Ved Forelæggelsen af Lovforslaget bemærkede jeg allerede, at det ikke er i Et og Alt et Udtryk for, hvad jeg i og for sig kunde anfse for at være det Unsigeligste, men at jeg havde troet, at det var det Vigtigste at forelægge Forslaget saavidt muligt uforandret, stemmende med, hvad Landstinget i forrige Samling havde vedtaget ved 2den Behandling, og at jeg altsaa kun havde foretaget forholdsvis saa og lidet betydende Ændringer deri. De andre Ændringer, som jeg kunde ønske fore-

tagne i Lovforslaget, antager jeg, at der vil blive rig Leilighed til at forhandle med et Udvalg. Efterat forrige Samlings Ordfører i denne Sag har udtalt som sin Formening, at Sagen vil blive henvist til et Udvalg, tvivler jeg ikke paa, at dette vil blive Tilfældet, og saa tror jeg, at det vil være rigtigt at forstaae Thinget i sin Helhed for at høre mig begrundede de mindre betydelige Ændringer, som jeg endnu kunde ønske foretagne ved Lovforslaget. Jeg skal dernæst udtale, at jeg selvfølgelig skal være villig til at gaa ind paa andre Ændringer i Lovforslaget, som maatte ønskes af det ærede Thing, forsaavidt som saadanne Ændringer ikke enten komme i Kollision med de Hovedprinciper, som jeg har troet at maatte gjøre gjældende gennem Forslaget, eller komme i Strid med mit alvorlige Forlangende som Finansminister, at de 3 Lovforslag til sammen ikke komme til at bevirke nogen væsentlig Nedgang i Statsindtægterne. Jeg beklager, at jeg ligesaa lidt nu som tidligere kan tiltræde den Betragtning, der jævnlig kommer frem saavel i det andet Thing som ogsaa undertiden i dette Thing, at man meget vel kunde undlade at forlange Kompensation for Afgangen i Statsindtægterne gennem en Revision af Toldloven — ialtfald indtil en vis Grad. Jeg beklager, at jeg ikke kan gaa ind paa den Betragtning, som det ærede nyvalgte Medlem fra Kjøbenhavn (Broberg) ogsaa gjorde til sin, at Statskassens gode Tilstand tillader at give Afkald paa alle ubetydelige Statsindtægter. Det ærede Medlem angav som sin Mening, at $1\frac{1}{2}$ Million kunde man undvære. Nu, vel! Det er af de moderatere Fordringer i saa Henseende. Vi have jo hørt Fordringer, som ere gaaede op til 4—5 ja 6 Millioner, og jensef i det andet Thing har jeg ogsaa hørt videregaaende Fordringer end denne. For mig staaer det imidlertid saaledes, at vi, trods den gode finansielle Tilstand, paa ingen Maade kunne sige, at vi ere istand til at gennemføre de nyttige, nødvendige Reformers paa andre Omraader, der længe have staaet paa Dagsordenen, uden nye Skatteindtægter, naar vi kaste bort af de gamle Skatteindtægter et Beløb af $1\frac{1}{2}$ —2 Millioner. Jeg havde nylig Leilighed til at gjøre opmærksom paa i det andet Thing, at blot fire — jeg tror, at Tallet var fire — Reformlove, der ere forelagte for Rigsdagen — og de fleste af dem have foreligget gjentagne Gange — ville betinge efter Forslagene en Merudgift for Staten aarlig af $3\frac{1}{2}$ Mill. Jeg tror ikke, at man saa kan sige, førend man er kommen til Ende med Behandlingen af disse Reformlove, paa Forhaand, at vi have godt Haab til at kaste et Par Millioner